

- Jaargang 1 -
nummer 1

Maandblad voor
Vrije Relaties

Omdat je weet
wat je wilt.

* MARTIJN *

ONAFHANKELIJK INFORMATIE-BLAD OVER EN VOOR VRIJE RELATIES.

(ook andere vormen dan de "normale")

Een uitgave van de STICHTING UITGEVERIJ "MARTIJN" I.O.

REDAKTIE:

RIK 24 jaar

THEO 31

TONNY 14

DEAN 15

HANS 18

MARC 24

REDAKTIE-ADRES:

"MARTIJN"

p/a;

THEO GERRITSEN

POSTBUS 833,

5201 AV -s-HERTOGENBOSCH.

VORMGEVING + LAY-OUT: JAN 20.

VERKOOPSPRIJS:

LOSSE NUMMERS: f. 4,50

PER POST: LOSSE

NUMMERS f. 6,95

Abonnement 1980,

2 nummers nov. + dec. f.12,==

N.V.S.H.-leden f.10,==

UITSLUITEND TE VOLDOEN

DOOR OVERMAKING VAN HET

BEDRAG OP GIRO 1079132

t.n.v. Theo Gerritsen,

Den Bosch onder vermelding

proefnummer resp. Abonnement

1980 "MARTIJN".

Stichting uitgeverij "MARTIJN"
in oprichting wil een uitgeverij
zijn, in belang voor minderheids-
groepen in NEDERLAND.

pag. 2	Introitus.
3	Ontgoocheling-gedicht.
4	KINDERWERK.
7	WAAROM?
8	DE WET KENT GRENZEN, DE LIEFDE NIET!
11	SEKS ALS MISDAAD.
17	MENSEN.
18	"ROTGESCHROKKEN". een brief van een moeder.
22	JAARGETIJDEN.
24	KINDEREN - ACHTERAF.
27	FRAGMENTEN.
29	VROUWE JUSTITIA VAN SLAG AF ??????
33	TOT SLOT !

Niets uit deze uitgave mag
worden verveelvoudigd en/
of openbaar gemaakt door
middel van druk, fotokopie,
mikrofilm of op welke ande-
re wijze dan ook, zonder
voorafgaande schriftelijke
toestemming van de
uitgever.

INHOUD-INHOUD-INHOUD-INHOUD-

HOERA !!!

IK BEN GEBOREN.

EINDELIJK HEEFT MIJN GEESTESVADER HET
AANGEDURFD MIJ HET LEVENSLICHT TE
DOEN ZIEN.

MAG IK MIJ GELIJK EVEN AAN U VOORSTELLEN ???

IK HEET: **martijn**

WIE EN WAT IK BEN (OF EIGENLIJK GRAAG WIL WORDEN)
VERTEL IK U VERDEROP.

MIJN VADER HOOPT DAT U ALLEMAAL WIL MEEWERKEN
AAN MIJN OPVOEDING, ZODAT IK SPOEDIG OOK EEN
GROTE JONGEN MAG WORDEN !!!

Hoe ik heet heb ik al verteld, MARTIJN dus, maar wie (of wat) ik ben, weet U nog niet.

Net zoals zovelen hikt mijn vader al zo lang tegen het vacuum aan wat objectieve bladen m.b.t. pedofilie betreft in Nederland. Afgezien van het maandblad NIKS van de NVSH (werkgroep Jeugdemancipatie) is er in Nederland niets verschenen, behalve dan de commerciële sex magazines, die in jeugdseks een aardige broodwinning ontdekten. MARTIJN wil beslist geen sex blaadje in wat van vorm dat ook worden, wel wil MARTIJN een volstrekt onafhankelijk informatieblad worden met voor de out-sider (de niet pedofiel gerichte medemens) een bron van informatie over pedofile relaties en tevens proberen een beeld te scheppen hoe of iemand die pedofiel gericht is leeft en voelt, om daardoor misschien een beetje er aan mee te werken dat het ontzettende taboe wat er heerst rondom pedofielie wat te verzachten, en misschien zelfs te doorbreken, doordat de outsider meer inzicht krijgt over de werkelijke betenis van het pedofiel zijn. (Zowel gezien vanuit de positie van de oudere, als vanuit het oogpunt van het kind). Daarnaast wil MARTIJN ook graag een bron van informatie worden voor de insider, met nieuws op allerlei gebied, een vragenrubriek, korte verhalen, ingezonden stukken, reacties, etc. Ook wordt er in elke aflevering een gedeelte opgenomen van een boek wat eigenlijk als een soort dagboek oorspronkelijk geschreven was, over het leven van een pedofiele man met voorkeur voor jonge jongens. Er werd geen uitgever bereid gevonden dit boek te publiceren, daarom regelmatig terugkerend in MARTIJN gedeeltes uit het boek: "DAGBOEK VAN EEN VERBODEN LIEFDE". Mijn vader heeft mij beslist niet commercieel opgezet, maar mijn geboorte is een gevolg van een daad van liefde tot de pedofiel en zijn/haar jongere vriend/vriendin. Hopelijk wordt ik ook een dikke vriend van U.

ONTGOOCHELING.

Een heldere sopraanachtige jongensstem
verbreekt de stilte van mijn kamer.

Die klemmende stilte, boven het geluid uit van
het langs snorrende verkeer:

Ik reageer verrast, hoopvol, op die heldere stem,
zou nu dan toch uiteindelijk??....

Ik sta op en kijk uit het raam,
zoekend, speurend, naar de eigenaar van die heldere stem.
Verrast, gefixeerd blijf ik kijken
als ik hem ontdek, een betoverende schoonheid van omstreeks 12,
blond halflang haar, in een rood / blauw trainingspak.
Weer dringt zijn lach mijn kamer binnen, en ik luister...
in stille adoratie.

Ik geniet van dit moment dat ik naar je kijk,
ik zou nog dichterbij je willen zijn, je aan willen raken,
mijzelf voldrinken met de tonen van je heerlijke stem.
Jou laten delen in de tedere gevoelens voor jou
die je in mij wakker roept.

Je ziet me, je lacht, ik lach terug.
En dan.... een bordeaux rode bus rijdt voor,
nog even kijk je omhoog,
je steekt je hand naar mij op en lacht nog eens,
ik zwaai terug, maar lach niet meer.
De bus rijdt weg, met jou,
en ik, ik draai me om,
en neem nog maar een kop koffie.

Theo.

's-Hertogenbosch 29 juni 1980.

UIT DE NOG NIET VERSCHENEN BUNDEL: " GEVOELENS ".

TONNY is dertien, bijna 14 en woont in een middelgrote stad in het Brabantse land, waar het leven zo goed is, althans volgens de platenmaatschappij.

HIJ was een jongen met een groot minderwaardigheidsgevoel. Op school wilde het niet zo vlotten, en daar hij ook niet een van de vlotste typetjes was, eigenlijk een slomerikje, had Tonny ook niet zoveel vrienden. Zijn broertje, in alles een haantje de voorste, hoewel hij twee jaar jonger is, liet zijn broer ook maar een beetje links liggen, want hij kon toch niks.

Alles bij elkaar was Tonny dus een solo-figuurtje, wat hij probeerde goed te maken door een heleboel bravour, rotzooi schoppen en kleinere kinderen het leven zuur te maken.

Op een dag kwam Tonny in een cafetaria in kontakt met een jongen die daar werkte. Die jongen, laten wij hem FRED noemen, had wel interesse in Tonny, want al met al, hij zag er best aantrekkelijk uit.

Tonny, niet gewend dat een oudere aandacht voor hem had, (zijn ouders hadden het altijd druk), voelde zich de koning te rijk, en was elk vrij ogenblikje dat hij had in het cafetaria te vinden.

De eigenaar van de zaak, die op de hoogte was van de pedofiele voorkeur van Fred, zag het in het begin helemaal niet zo zitten, maar hij zag wél in dat Tonny de relatie zelf graag wilde, want als hij Tonny uit de zaak zette (uit angst wat de andere klanten wel zouden zeggen) stond de jongen er de volgende dag toch weer.

Om kort te gaan, Fred en Tonny werden dikke vrienden, de jongen hielp Fred in het cafetaria af en toe met kleine dingetjes, boodschappen halen, en zelfs afwassen vond Ton helemaal geen probleem.

Op een goeie dag moest Fred met zijn auto naar een grossier in een dorpje in de buurt om voorraden in te gaan kopen, en Ton ging mee.

Onderweg hing Tonny helemaal dicht tegen Fred aan, wat hij voordien nog nooit gedaan had. Fred zei dat dit nu niet kon, omdat hij moest rijden, en er anders misschien ongelukken konden gebeuren.

De waarheid was echter dat Fred 2 maanden daarvoor 4 dagen op het politieburo had mogen logeren wegens art. 247.

Fred was als de dood dat hij zijn gevoelens t.o.v. Tonny niet onder controle zou kunnen houden, en dat er iets tussen hen zou gebeuren wat volgens de wet (en het gros der mensen) beslist niet mag.

Tonny ging weer netjes op zijn stoel zitten en zei de eerste tijd helemaal niets meer.

Fred voelde zich toch wel een beetje schuldig en aalde Tonny een tijdje later eens over zijn bol.

Tonny vroeg toen heel plotseling: "Fred, hou je écht van mij?".

Die vraag overdonderde Fred een ogenblik, dát had hij beslist niet verwacht.

"Waarom vraag je dat?"

Nou, zei Ton, "ze zeggen allemaal dat jij met jongens vrijd, en als ik wil vrijen dan wil jij het niet, ik denk dat jij niet ECHT van mij houdt. Fred was helemaal uit het veld geslagen, en wist geen antwoord te geven, hij was zich

ook bewust dat hij tóch moest handelen, want de dag ervoor had Tonny hem toevertrouwd dat hij Fred als zijn enige echte vriend zag die hij ooit gehad had.

Fred realiseerde zich hoe belangrijk hij voor Tonny was, maar aan de andere kant was hij doodsbang voor de eventuele gevolgen van een intiem vrijpartijtje, waar Tonny het zo duidelijk op aanlegde. Uiteindelijk had hij een oplossing gevonden, hij reed het dorpje uit, en verderop, waar de schaarse natuur van Nederland nog niet bedorven is door verboden toegangsbordjes, zocht Fred een rustig plekje in het bos uit, om (althans dat was zijn vaste voornemen), de hele zaak eens flink uit te praten.

Hij vertelde Tonny dat hij juist heel veel van hem hield, en dat hij eigenlijk ook wel heel graag met hem zou willen vrijen, maar hij probeerde Tonny ook duidelijk te maken wat hem er juist van weerhield.

Het taboe, een man van 30, en een jongen van 13, dat kan niet, dat mag niet, zelfs niet als je het allebei graag wil, het moet altijd heel stiekum gebeuren, je mag je niet verspreken, je bent net een stel misdadigers, samenzweerdigers.

Tonny kon het niet vatten, hij wilde immers verkennen, hij wilde liefhebben en geliefd worden, hij was een puber die wilde uitproberen hoe het nu eigenlijk was waar ze op school, onder elkaar, zo vaak over spraken en opschepten, en waarom zou dat nu niet mogen met iemand van wie hij hield, zelfs al was dat dan een man.

Wat hadden die anderen er mee te maken? Dit was toch iets tussen hem en Fred. Waarom was Fred nou toch zo bang? Ze hielden toch van elkaar, dat had Fred zelf gezegd, en Tonny wilde zelf ook wel eens meemaken hoe het nou allemaal precies in elkaar zat, en hij was razend nieuwsgierig hoe sperma er uit zag, want bij zichzelf kriebelde het wel lekker als hij met zijn pik speelde, maar écht klaarkomen kon hij nog niet.

Hij vlijde zich weer heel dicht tegen Fred aan, en terwijl hij allebei zijn armen om Fred's nek legde, gaf hij eerst een zoen op de wang en daarna fluisterde hij: "Freddy, alsjeblieft, ik wil het zo graag en

«'T IS
MIJN LICHAAM
TOCH»

Tegen dit argument kon Fred niets inbrengen, en ondanks zijn angst overwon zijn gevoel van liefde voor Tonny zijn weerstand en gaf hij toe aan wat zij allebei zo ontzettend graag wilden. Zij stapten samen uit de auto, en gingen op zoek naar een fijn plekje waar ze ongestoord samen zouden kunnen zijn

Fred was zich heel diep bewust van zijn verantwoording voor Tonny, maar omdat Tonny zelf zó graag wilde, en hij zeker wist dat hij écht van Tonny hield, gaf hij zichzelf over. Op een rustig plekje beland begonnen zij, terwijl ze heel dicht tegen elkaar aan zaten, met de armen om elkaar heen eerst heel rustig te praten. Tonny vroeg honderd uit, alles wat hij wilde weten hoe het nu toch wel ging vertelde Fred hem, ondertussen Tonny heel teder en liefdevol strelend. Tonny genoot, dat kon je wel duidelijk aan zijn gezicht aflezen.

(wordt vervolgd)

~~~~~

UIT:

DAGBOEK VAN EEN VERBODEN
LIEFDE.

in romanstijl bewerkt door
Theo Gerritsen.

W A A R D M ? ? ?

Waarom is de weg
naar een beetje begrip
zo moeilijk te gaan?
Waarom ben juist ik telkens
de goede richting kwijt
en loop ik
tegen alle hindernissen aan?

Waarom mis juist ik de kracht
om de goede weg te vinden
en raak ik steeds verder
verdwaald?

Waarom krijg ik geen tijd
m'n wonden te verbinden
die ik tijdens de reis
heb opgelopen?

Waarom duurt de reis zo lang
en is 't einde nooit in zicht?
Waarom ben ik zo bang
om te zoeken naar het licht?

Waarom mis juist ik de moed
om door te lopen
en ben ik toch altijd op pad?
Waarom blijf ik
steeds maar hopen
op iets dat ....

Ja, wat hoop ik eigenlijk?
Ach, eigenlijk niets meer dan
ook 'n beetje geluk,
zodat ook ik
't einde van de reis haal,
net als iedereen.

M A R C E L .

DE WET KENT GRENZEN DE LIEFDE NIET

EEN UITGAVE OVER PEDOFILIE
DOOR
DE LANDELIJKE WERKGROEP VAN
DE N.V.S.H.

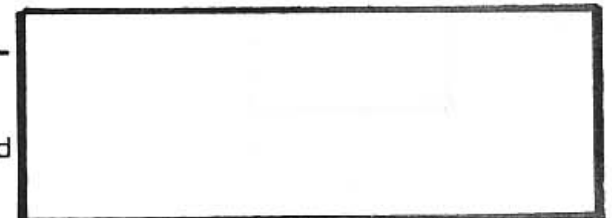
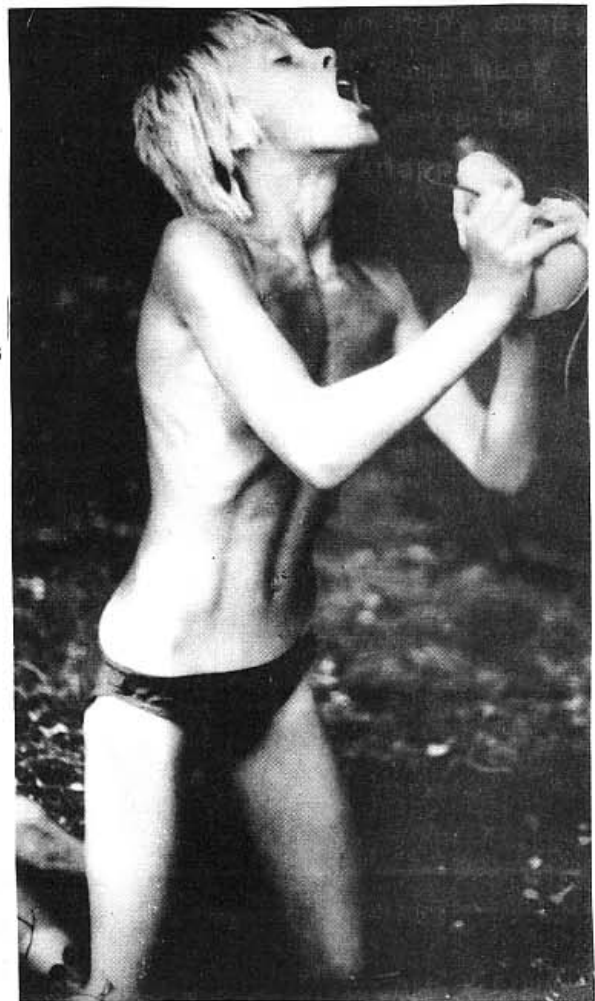
Enkele maanden geleden verzorgde het IKON een radiouitzending over pedofilie. Een 15-jarige jongen, die al 1½ jaar een relatie heeft met een oudere man, vertelt in deze uitzending het volgende verhaal:

"Ik was op een gegeven moment op het voetbalveld met een vriend van mij, daar was een wedstrijd gespeeld, en mijn vriend was in de kleedkamer. Ik zat zonder sigaretten, en omdat ik dus geen geld bij me had om ze te kopen, dat was ik vergeten, ik had het thuis laten liggen, en ik zag dus op een gegeven moment een man een sigaret opsteken, dus ik stap naar die man toe, en ik vraag een sigaretje. Nou, affijn, zo is het gegroeid, ik kreeg van die man een paar sigaretten, zelfs een heel pakje kreeg ik, enne... nou, praten. Hij bood me wat te drinken aan en hij zegt .... eh...god...

Ik heb met hem over problemen thuis gepraat - want ik had toen problemen thuis - hij zegt: "Nou, als je met problemen zit, kom dan maar eens." Nou, toen ben ik gekomen, en vanaf die tijd is de relatie gegroeid".

IK BEN
ER RIJKE
VAN
GEWORDEN

"Ik heb veel van die relatie geleerd. Het is dus bv. zo, jongens van 16 en zo, die denken zo van gelijk even met een meisje naar bed en hup, erop, maar ik heb er dus van geleerd.... er komt meer voor kijken dan alleen maar met elkaar erop te gaan, en dan weer weg, en dan weer afknappen.

Ik vind ... ja, ik weet het niet, je leert je aan iemand hechten en zo, en als je dus aan iemand gehecht bent, dan kun je altijd nog naar bed gaan, of hoe je dat ook zegt. Maar ik vind het dus belangrijk dat als ik bijv. zo'n meisje zou tegenkomen of zo, dan zou ik niet gelijk zeggen van ga mee, hup naar bed, dan moet ik eerst dat meisje wel leren kennen en van haar houden".

LIEFDE MOET VOELBAAR ZIJN

"Weet U wat ik eigenlijk ontzettend belangrijk vind, en ook heel fijn vind, het klinkt misschien heel kinderachtig, maar als iemand zo naast je zit, met zijn arm om je heen, en hij geeft je een zoen of zo, en je krijgt dus wél LIEFDE. Meer dan je thuis krijgt, vind ik tenminste hoor! Je hebt dus écht iemand die om je geeft. Thuis wisten ze wel dat ik hier kwam, maar van het seksuele contact wisten ze dus niets af. Als ze het hadden geweten, zou het contact onherroepelijk afgelopen zijn geweest, ook al heb ik het zelf gewild. U mag het gerust weten, ik ga liever met een jonge meid naar bed dan met een oudere man, maar ja, ik weet het niet ....., ik vind, liefde kun je dus ook gewoon met een man bedrijven in plaats van met een meisje, voor mij is dat hetzelfde tenminste. Tenminste op het ogenblik, maar ik ga dus wél liever met een meisje naar bed.

CRIMINEEL

De relatie tussen deze man en deze jongen, hoe waardevol deze ook moge zijn, hoe positief deze ook wordt ervaren, door zowel de jongen, als de man, is volgens de Nederlandse wetgeving strafbaar. Niet alléén de wet veroordeelt deze relatievorm, ook het grote publiek bemoeit zich ermee. Mocht er iemand in de omgeving van deze man wonen die vindt dat deze jongen en deze man toch wel iets te "vriendschappelijk" met elkaar omgaan, dan bestaat het gevaar, dat de politie er aan te pas komt. Dan komt er een heel proces op gang : de relatie wordt verbroken (ongetwijfeld het ergste voor beide partners), de justitie grijpt in, politieverhoor, opsluiting, verlies van baan, opvoedkundige maatregelen tegen het kind etc.

DUBBEL GESTRAFT

Relaties met een seksueel aspect tussen ouderen en kinderen komen overal ter wereld voor, ook in Nederland, ook in ons eigen dorp. Ze zijn er altijd geweest, ze zullen er ook altijd blijven. Wij kunnen onze ogen voor deze relatievorm sluiten; doen alsof het niet voorkomt, dan verandert er echter niets. De vraag is ook niet of we vóór of tegen zijn. De relaties blijven toch bestaan. Wat moeten wij er dan mee???????????

DE LIEFDE GAAT DOOR

Zo begint de info-map van het NVSH "DE WET KENT GRENZEN DE LIEFDE NIET", ook op de gelijknamige poster staat deze tekst achterop, ze hebben gelijk, de relaties gaan toch wel door. Mét of zonder onze instemming.

Moeten wij het er dan maar bij laten, struisvogel politiek bedrijven, kop in het zand, ik zie NIKS ??? Of stemt het ons tot nadenken ! Wij allemaal hunkeren naar een beetje liefde en tederheid, naar iemand die nog wat tijd en aandacht voor ons over heeft. Wij allemaal van piepjong tot en met stokoud hebben deze behoefte. Waarom gunnen wij het dan een MEDEMENS niet??? Je laat een ander toch ook niet sterven van honger, als je zelf overvloed bezit ???? OF TOCH .....

Een onderwijzer zegt:
"Gisteren hebben we ons beziggehouden met optellen, vandaag gaan we aftrekken."
Een jongen roept: "Viezerik!"

OOK
IS HET
WOORD
AAN
U

SEKS ALS MISDAAD

DE GEGEVENS UIT DIT ARTIKEL HEB IK
ONTLEENT AAN HET BOEK: "SEKSUEEL
KONTAKT TUSSEN VOLWASSENEN EN
KINDEREN". (zie literatuurlijst
achter in dit blad) - T H E O.

ALS ER EEN VERGRIJP, OM MAAR NIET TE ZEGGEN EEN MISDRIJF OP
SEKSUEEL GEBIED IS, WAARIN DE PERS VAN TIJD TOT TIJD OVER-
MATIG AANDACHT AAN WORDT BESTEEDS, IS HET WEL "ONTUCHT MET
KINDEREN".

Het tegenargument voor een relatie tussen een oudere / jongere,
(met relatie word ook een wederzijdse seksuele relatie bedoeld,
hoewel dat zeker niet altijd de hoofdzaak hoeft te zijn), is
meestal dezelfde. Het past niet in onze cultuur, en het is
uitermate schadelijk voor het kind, psychische druk waar het
niet tegen opgewassen is, een kind heeft toch geen seksuele
verlangens of gevoelens!

 MAAR IS DIT OOK WERKELIJK WEL ZO ????????????

Uit het artikel over de VARA t.v.-uitzending elders in dit blad
komt uit de monden van de (ex)-kinderen zelf toch onomstotelijk
vast te staan, dat kinderen wel degelijk een groot verlangen en
behoefte hebben aan seks. Dat de "groten" bij seks gelijk denken
aan een coïtus, een gehele geslachtsgemeenschap, dat is hún pro-
bleem, niet dat van de kinderen. Seks is ook vrijen, strelen,
ontzag hebben en rekening houden met elkaar, doen wat je ALLEBEI
als fijn en prettig ervaart. Waarom zouden kinderen die gevoelens
niet mogen hebben? Diezelfde belangen hebben volwassenen toch ook,
en is onze hele hedendaagse cultuur daar, in grondslag, niet op
gebaseerd. V R I J H E I D, ook van gevoelens. ◀

En toch wordt er heftig gereageerd als er sprake is van een
vriendschappelijke relatie tussen twee mensen, de één wat ouder
dan de ander. Dan wordt de oudere meestal gezien als een mis-
dadiger, een crimineel, die alleen maar zelfbelang voor ogen
heeft. Een dier, met een kind als LUSTOBJEKT.

Het komt meestal niet in de gedachten van de mensen die zo reageren
op, dat er ook wel eens sprake kon zijn van LIEFDE, dat de oudere
er net zoveel genoeg aan beleefd om het het kind naar de zin te
maken, (ook op lichamelijk gebied) als het kind zelf.

En dat ook vaak het kind de lichamelijke tederheid en strelingen zelf uitlokt, omdat het daar BEHOEFTE aan heeft, en zichzelf volkomen veilig voelt bij zijn/haar oudere partner. Er is een wederzijds vertrouwen en klaar staan, en vooral O P E N S T A A N voor elkaar. Het kind wordt door de oudere serieus genomen.

**Het enige wat je hoeft te doen
om jongens te begrijpen is uit
te zoeken wat ze met je gemeen hebben.**

En op die grond groeit er een intieme relatie. ZOU DAT SCHADELIJK ZIJN ? Natuurlijk, U hebt het jammergenoeg bij het rechte

eind, er kunnen zich ook andere, minder vrije situaties voordoen, waarbij een oudere en een jongere betrokken is. Verkrachting, aanranding, zelfs moord komt ook voor. JAMMERGENOEG WEL.

(over de oorzaken daarvan een uitgebreid artikel in het november-nummer van "MARTIJN"). En dat praat ik beslist NIET GOED!!!

Maar ..... om dan maar gelijk alles op seksueel gebied tussen ouderen / jongeren direkt maar af te keuren, en over dezelfde kam te scheren, is beslist een grove fout, die helaas maar al te vaak gemaakt wordt. Als er een vrouw verkracht is, betekent dat toch ook niet, dat alle mannen meteen aanranders of verkrachters geworden zijn !!!

ER IS EEN DUIDELIJK VERSCHIL !

PEDOFIEL

Over de oorzaken van seksuele "afwijkingen", in dit geval pedofilie, is nauwelijks materiaal voorhanden: onze kennis over ontstaan van seksuele afwijkingen is ontzettend gering. TOCH zouden wij ons, ondanks het - inderdaad - grote gebrek aan argumenten, eerder willen aansluiten bij diegenen, die het ontstaan van pedofilie geheel of in hoofdzaak vanuit de maatschappelijke omstandigheden verklaren, dan bijv. bij hen, die als primaire oorzaak organische veranderingen in de hersenen aanwijzen, immers, pedofilie als een verschijnsel dat door de maatschappelijke gegevenheden veroorzaakt is, lijkt ons met het oog op de sociale gegevenheden voor dader en kind zonder meer logischer en waarschijnlijker.

Wie is de boosdoener?

Wellicht zou een onderzoek naar de oorzaken van pedofilie bij dit punt, de maatschappelijk-politieke gegevens, moeten beginnen, waarbij dan het werkelijke verband tussen de maatschappelijke omstandigheden en de seksuele afwijkingen, in het bijzonder pedofilie, kan worden aangetoond om zodoende, op langere termijn, door veranderingen van de normen een integratie van de seksueel afwijkende mens te bewerkstelligen, resp. de oorzaken van deze afwijkingen uit de weg te ruimen en daarmee de afwijking als zodanig op te heffen.

Dus, Pedofilie, geen ziekte, wél een "afwijking", in die zin dat het afwijkt van het opgelegde cultuurpatroon : "mannetje - vrouwtje". Of het mag of niet, of het geaksepteerd wordt of niet, pedofilie is GEEN MODEVERSCHIJNSEL, het is er altijd geweest, en zal ook altijd blijven bestaan, WAT DOEN WIJ ERMEE ??? Gunnen wij de oudere en het kind het recht op hun eigen gevoelens, en scheppen WIJ een situatie in onze cultuur van begrip en een akseptatie, zodat zij werkelijk in vrijheid elkaar lief kunnen hebben, of houden wij vast aan onze ingepompte normen, waardoor WIJ SCHULDIG ZIJN aan psychische druk op de oudere maar vooral op het kind, omdat zij door onze houding t.o.v. hen het gevoel opgelegd krijgen iets te doen wat misdadig is, en het allemaal heel voorzichtig, stiekum, moet gebeuren.

Als wij dan werkelijk het belang van de kinderen, die hierbij betrokken raken, of al zijn, voor ogen hebben, kunnen wij eigenlijk niets anders doen dan er op z'n minst er eens een keertje goed over na te denken !!!

OOK ANDERS DENKEN
* KUN JE LEREN *

RECIDIVE.

**WEER OPNIEUW
BEGINNEN**

Het aantal pedofiele recidivisten (60 %) is relatief hoog. Doordat de bemoeienis (lees onbegrip) van buitenaf steeds weer een relatie verbroken wordt, moet de pedofiel steeds weer opnieuw opzoek naar een nieuwe vriend of vriendin, omdat het vermogen tot een hechte, vaste verbintenis hem/haar vaak ontbreekt, en daardoor het recidivegevaar aanmerkelijk vergroot wordt. Door hen telkens weer te straffen ontnemt men de "daders" uiteraard de mogelijkheid om zich sociaal aan te passen, en een normaal leven te leiden. De vraag rijst uiteraard in hoeverre gezien deze resultaten - een strafvervolgning gevolgd door een hechtenis voor pedofiele delicten gerechtvaardigd is en of therapeutische behandeling de daders geen betere mogelijkheden zou bieden, als men tenminste seksuele afwijkingen als pedofilie al niet maatschappelijk wil aksepteran - wat zeker in sommige gevallen zoals bijv. bij niet - agressieve delicten op zijn plaats zou zijn - maar ze tenminste in aanmerking wil laten komen voor therapeutische behandeling. Deze cijfers van het aantal recidivisten zijn natuurlijk niet volledig, omdat dit alleen gebaseerd is op het aantal bekend geworden gevallen van kontakten c.q. relaties. Niet ontdekte gevallen kunnen natuurlijk niet onderzocht worden, aangezien vanzelfsprekend niemand er iets voor voelt om zichzelf van zo'n zwaar feit te beschuldigen. In verband hiermee is de vraag naar het aantal recidivisten op een zeer sterk geselecteerde steekproef gebaseerd.

PEDOFIELE KONTAKTEN MET KINDEREN TUSSEN DE 12 - 14 JAAR.

DWANG?

In deze leeftijdsgroep komt men het verschijnsel van een echte relatie tussen een puber en een volwassene het meest veelvuldig tegen. De daden zelf verlopen meestal Z O N D E R A G R E S S I E, en zijn vaak onderdeel van een langdurige, wederzijdse erotische binding. Liefdesverhoudingen tussen volwassen mannen en jonge meisjes, die eveneens herhaaldelijk voorkomen, vallen alleen op grond van de leeftijd

ten offer aan het starre formalisme van de wet. 53 % van de verhoudingen met 12 - 14 jarigen zijn duurzame verhoudingen, en bij ongeveer één derde is er sprake van een hechte wederzijdse emotionele binding. De bij deze leeftijdsgroep behorende daders hebben gemiddeld het hoogste maatschappelijke nivo, (dus geen vieze, vunjige, regenjasdragende kinderlokkers), psychisch en seksueel de meest onopvallende ontwikkeling, en oefenen vaak ook een hoger beroep uit. Doorsnee genomen zijn zij dus geen buitenstaanders, zoals dat bijv. meestal bij de daders van zedendelicten met kinderen tot 11 jaar het geval is. (bedoeld wordt hiermee de enkelvoudige meest vluchtige anonieme kontakten, hoofdzakelijk op seks gericht, niet de relatie die ook

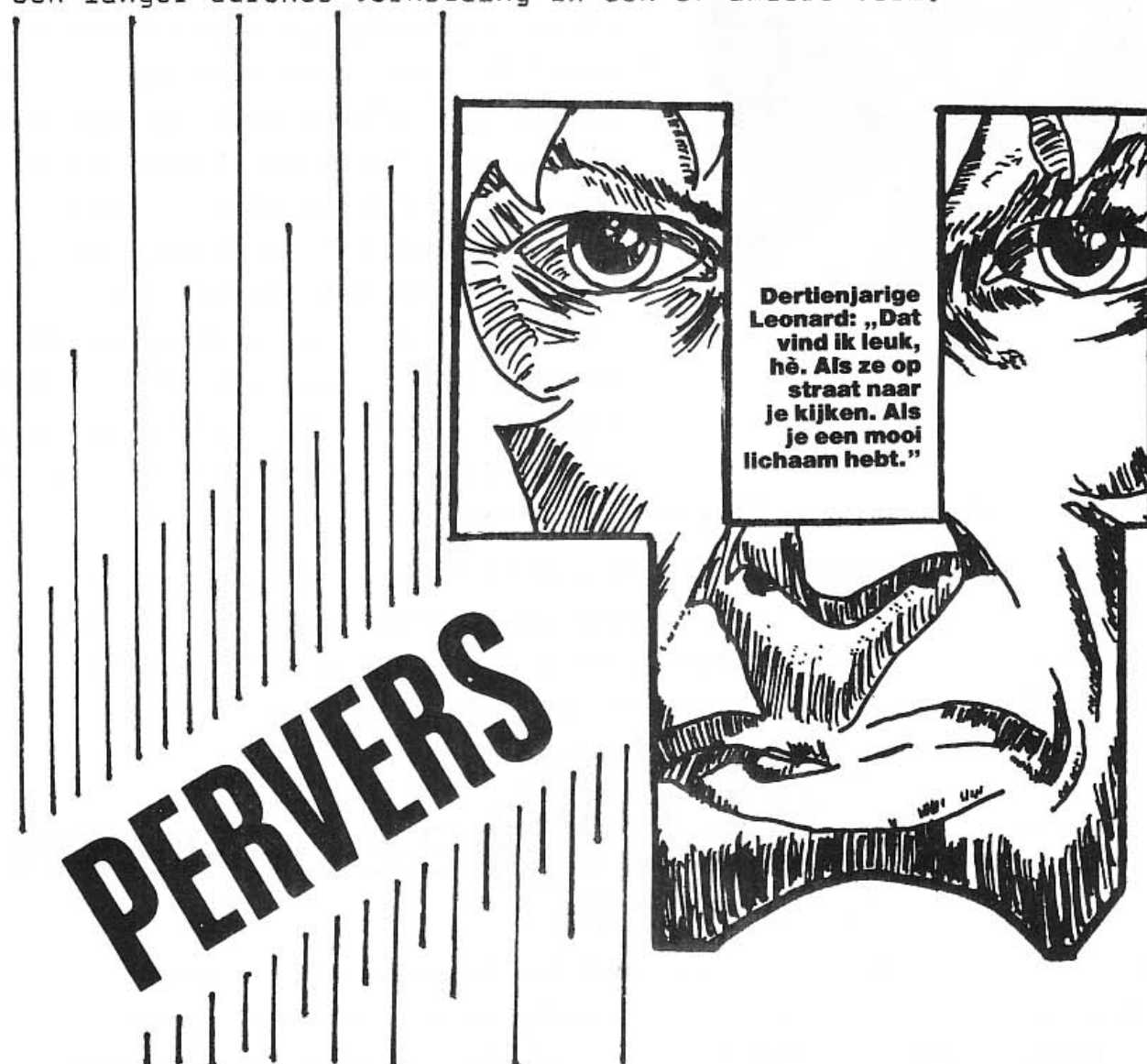
bij deze leeftijdsgroep regelmatig voorkomt).

Bij homoseksuele verhoudingen met pubers is bij de jongen soms al (meestal ook niet) een homoseksuele aanleg aanwezig die dus **NIET**, zoals vaak wordt gevreesd, in dit stadium wordt opgewekt, terwijl de daders zelf overwegend homofiel geaard zijn.

HOMO BEDERVEN

De kontakten van de groep die relaties met pubers onderhoudt, kunnen nauwelijks tot pedofilie in engere zin gerekend worden, want in de regel gaat het hier om volkomen normale verhoudingen, waarin de jongere partner meestal HELEMAAL NIET HET GEVOEL HEEFT GEBRUIKT, respektievelijk "BEDORVEN" TE WORDEN, maar waarin hij zich een gelijkwaardige partner kan voelen - dat geldt zowel voor homo- als voor heteroseksuele verhoudingen - ook al "mag" hij dat in formeel juridische zin wegens zijn te lage leeftijd niet zijn.

Aangezien volgens de wet pedofiele kontakten met partners beneden zestien jaar bij ontdekking in elk geval strafbaar zijn, beantwoorden de wettelijke maatregelen duidelijk op geen enkele wijze aan de geestelijke, lichamelijke en psychische rijpheid van jongens en meisjes in deze leeftijdsgroep. (twaalf- tot veertien jarigen). De wetenschappelijke resultaten en de realiteit zijn de wetgever in dit opzicht v r vooruit, want bij de helft van de betrekkingen gaat het om een langer durende verhouding in één of andere vorm.

Als men dan ook nog bedenkt dat de "daders" binnen deze groep het minste opvallen, dat het dus om heel "normale" mannen en vrouwen gaat, dan wordt de absoluutheid van de strafrechterlijke praktijk helemaal twijfelachtig.

HIER WORDT SEKSUALITEIT ZELF VERVOLGD !!!

(uit: Seksueel contact tussen volwassenen
en kinderen door Potrykus/W bcke
samenstelling;

T H E O.

MENSEN

N.B. ONDERSTAAND artikel is letterlijk overgenomen uit het Maandblad NIKS, jaargang 4, nummer 7 september 1980.

Oorspronkelijk werd dit eerst gepubliceerd in het blad "INFO" van de VENLOSE WERKGROEP JEUGDEMANCIPATIE EN PEDOFILIE. Wij, de redactie van "MARTIJN", vonden dit artikel uitstekend, en zo uit het leven gegrepen, dat ook wij besloten om het verhaal, van deze moeder, die ons inziens op prima wijze haar emotionele gevoelens in deze konfrontatie op papier heeft weten te zetten, te publiceren. Na overleg met de redactie van NIKS, die in principe geen bezwaar had tegen overname, maar onder voorbehoud, dat het artikel eigenlijk van de werkgroep VENLO kwam, (dus die moest er ook mee instemmen) hebben wij gezien de tijdnood voor publicatie, (de drukker wacht niet!!!) en het tijdig uitbrengen van ons blad, desondanks besloten om niet de reactie van de werkgroep VENLO af te wachten, maar nu reeds tot publicatie over te gaan, verwachtende dat de werkgroep VENLO hiertegen toch geen bezwaar zou maken. Wij, de redactie van "MARTIJN" bieden de WERKGROEP VENLO onze wel gemeente ekskuses aan, en hopen van harte dat U begrip wilt opbrengen voor onze motivatie van het publiceren van UW artikel zonder eerst Uw schriftelijke toestemming af te wachten. Er van uit gaande dat zowel de bladen "NIKS" - "INFO"- alsook "MARTIJN" hetzelfde doel nastreven willen wij dan de lezers ook verzoeken, juist omdat wij de NVSH beslist niet in het vaarwater willen zitten, (er is baslist geen sprake van "concurrentiestrijd") willen wij U dan ook verzoeken eventuele reacties op dit artikel, voor zover het het artikel zelf betreft, R E C H T S T R E E K S door te willen zenden aan de:

"LANDELIJKE WERKGROEP JEUGDEMANCIPATIE,
N.V.S.H. - POSTBUS 6614,
3002 AP ROTTERDAM.

BIJ VOORBAAT ONZE DANK.

EEN BRIEF

PANIEK OVERVIEL MEVR. DE G.
BIJ DE ONTDEKKING DAT ZOONLIEF
MET ZIJN VRIENDJE VREE. ZE KWAM
DE SCHRIK GAUW TE BOVEN MAAR
BLEEF ZITTEN MET DE VRAAG: WAT
DOE JE IN ZO'N GEVAL ???

ZE TROK DE STOUTE SCHOENEN AAN
EN VERTELDE HET INGRIJPENDE
VOORVAL AAN JOHN VENO. BENIEUWD
NAAR REAKTIES VAN ANDERE MOEDERS
BESLOTEN ZE HET TE PLAATSEN IN
HET BLAD "INFO" VAN DE VENLOSE
WERKGROEP JEUGDEMANCIPATIE EN
PEDOFILIE. BIJ DEZE EEN ONVER-
KORTE OVERNAME IN "NIKS" (en
dus nu óók in MARTIJ) HERHALEN
WIJ GRAAG DAT VERZOEK OM REAKTIES !!!

ROT-

GESCHROKKEN

KAMERAADJES. ◀

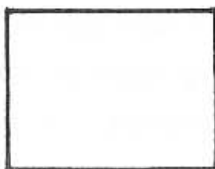
Mijn zoontje van tien nodigt al sinds jaar en dag van tijd tot
tijd zijn iets ouder vriendje uit in het weekend bij ons te
logeren.

Het span kent elkaar al vanaf de kleuterschool en gaat
sindsdien als kameraadjes door dik en dun met elkaar om.
Precies zoals dat bij jongens past. In een onaantastbare saam-
horigheid, af en toe onderbroken door een fikse ruzie.

Ik hou erg veel van kinderen en was daarom vroeger ook
jarenlang actief in het jeugdwerk. Ik mag daarom mijn eigen
kinderen graag in hun doen en laten observeren. Daar kan ik dan
zeer geboeid van genieten.

stiekum

Ik word weleens jaloers als ik zie hoe mijn zoontje en zijn vriendje met elkaar omgaan. Zij hebben ook duidelijk geheimpjes te delen met elkaar. Je merkt dat, als ze achter een stripboekje verscholen stiekum naar elkaar toe zitten te gniffelen. Als ik hen 's zomers in hun tentje in de tuin gewichtig hoor fluisteren. Soms maakt het me echt nieuwsgierig. Dan zou ik stiekum dichterbij willen kruipen om het allemaal af te luisteren. Ik heb dan de drang wel in me, maar mij ontbreekt de moed om het werkelijk te doen. Ik moet er niet aan denken dat mijn zoon het tentzeil openklapt, en dan zijn moeder betrapt, die met een lang oor hem en zijn vriend staat te bespioneren. Ik zou me doodschamen. Zo hoor ik hen ook wel vaker stoeierig bezig op de slaapkamer. Maar een week of drie geleden ben ik me werkelijk rotgeschrokken.

Betrapt

Zoals altijd ga ik, voordat ik naar bed ga, nog even naar de kinderen kijken. Moederlijke zorg denk ik. Of ze er warmpjes bijliggen en zo. Mijn man was al te bed

toen ik het kamertje van mijn zoon (én vriendje) binnenstapte. Wat zie ik: twee poedelnaakte knaapjes, hun slipjes bengelden nog ergens onderaan een teen, die innig in elkaar gestrengeld, benen en armen om elkaar heen, met uiterst tevreden smoeltjes lagen te slapen.

Mijn reactie was gespleten :

- * Enerzijds moest ik er inwendig even om lachen; zo van " die rotzakken ".
- * Anderzijds, zoals ik al zei, schrok ik vreselijk van die onverwachte konfrontatie.

Ik wist niet wat ik moest doen. Even dacht ik: "dit kan beslist niet.", en wilde ik hen streng wekken en uit elkaar rafelen. Ik dacht eraan het vriendje apart te leggen en te verbieden voortaan nog bij ons op bezoek te komen. Ik dacht eraan mijn zoon een paar flinke klappen op zijn blote billen te verkopen. Ze lagen er daartoe uitdagender bij dan ooit. Even dacht ik er ook aan hen te gaan onderwerpen aan een streng verhoor: "Wie van jullie is de initiatiefnemer tot deze "seksuele orgie"?" - Wantje kunt je, als moeder, immers niet voorstellen dat het jóúw zoon zal zijn! Maar gelukkig vermande ik mij en besloot in elk geval, welke te nemen maatregel dan ook, uit te stellen tot de volgende dag.

MOET JE DAT ALLEMAAL MAAR GOEDVINDEN?

TWEESTRIJD

Heel voorzichtig trok ik laken en deken over de "ontuchtige knaapjes" heen, waarbij mijn zoon een diepe zucht liet en zich nóg hechter om zijn vriendje heen spon. Ik verdacht de laatste ervan dat zijn toch al kwajongensachtige gelaatsuitdrukking een nog wellustiger uitstraling kreeg.

Hoewel mijn man mij naar bed verzocht keerde ik met een smoes naar beneden. Ik schonk mij een stevige sherry in en heb zeker een half uur diep zitten nadenken. Ik verkeerde beslist niet in een te begetaliseren tweestrijd: Moest ik er met mijn man over praten? Ik heb er echter ook weet van hoe hij denkt over "flikkers" en zo.

Ik herinner me zijn woede toen hij erachter kwam dat een oudere zoon van ons zich liet knippen bij een kapper die als zodanig bekend stond. Het verweer van mijn zoon dat het de "beste kapper van de regio" was, wierp hij van zich af met de opmerking: "Liever slecht geknipt, dan de poten van zo'n viezerik aan jouw kop!"

Ik dacht ook aan de ouders van het vriendje. Die zouden het zeker niet pikken en er zou wellicht nog een stevige ruzie van komen ook. Toen ik, na nog een sherry, naast mijn man het bed ingleed ontlokte dat ook bij hem een diepe zucht. Hij sloeg zijn lange harige armen om mij heen en trok mij liefdevol naar zich toe. In een balorig gebaar sloeg ik daarop mijn armen en benen precies zo om hem heen, zoals mijn zoon mij dat "voorge-daan" had.

"Zalig schat" murmelde hij in mijn oor, en ik dacht : "ZALIG, JA".

— INZICHT —

natuurlijk !

Plots vroeg ik mij af waarom wij wél dat "zalige gevoel" mochten hebben, en waarom die twee vlegels

in de kamer hiernaast niet? En er kwam een opstandig gevoel in mij naar de adressen van "kerk" en "cultuur", die het mij als moeder en opvoedster onmogelijk maakten om tolerant te staan tegenover twee grappige, leuke vriendjes die, in puur natuurlijk gedrag, precies dát doen wat God en natuur tot uiting van liefde voor elkaar als méést wezenlijke en als enige uitdrukkingsvorm heeft meegegeven.

Bijgevolg nam ik me voor de konfrontatie als een geheim voor me te houden. Ik zou een tactisch moment kiezen om het met mijn zoon één dezer dagen te hebben over liefde en seks, zonder dat ik hem zou laten merken dat voorgaande geschiedenis daar aanleiding toe geweest is. Hoewel, tot op heden ben ik daar nog niet aan begonnen. Het vriendje heeft hier afgelopen weekend weer geslapen. Zij zaten 's avonds wéér achter een stripboekje te gniffelen. Ik ben die avond N I E T gaan kijken. Hoewel ik bang ben, dat ze die nacht kou hebben geleden.

Herfst

De sterkte van de zon verminderd,
bladeren vallen af en blijven
droog, verdord en verrimpeld bruin
op de grond liggen.

Een prooi voor de kille wind
die ze als een speelbal gebruikt.
De vogelsymphonie is verstild tot
af en toe een eenzame solo,
heel sporadies kan je soms nog een keertje
genieten ... van een zomerse dag.

Winter

Alles is over, de warmte, de geuren
de kleuren, er blijft alleen nog
maar kilte over.
En droevige herinneringen aan een
tijd waarin warmte nog
je deelgenoot was.
In de donkere, vroege winteravonden
zie je soms helemaal geen licht meer.
maar toch ...
er komt altijd toch weer
een nieuwe L E N T E.

's-Hertogenbosch 17 september 1980.

Jhes.

UIT: DE NOG NIET VERSCHENEN BUNDEL "GEVOELEN".

Kinderen

ACHTERAF

De AVRO-televisie had op donderdag 18 september een reportage die de titel had meegekregen:

" EN ALS IK DAT ZELF NOU EENS UITMAAK ! "

Het was een programma over jongeren en hun relaties.

Ze zeggen wel eens: je bent jong en je wilt wat, maar in de praktijk blijkt dat toch vaak heel anders uit te pakken. De onderwerpen in het programma waren voornamelijk die, die aan de orde komen, als je contact zoekt met een ander.

Natuurlijk is het voor veel jongeren belangrijk om een vriend of vriendin te hebben waarmee je ervaringen kunt uitwisselen die niet alleen betrekking hebben op school of werk. Maar er zijn óók jongelui die vrij zelfstandig te werk gaan, en die behoefte niet hebben. *

Wanneer vind je eigenlijk iemand aardig en wat is dat nu eigenlijk wel, aardig vinden, en speelt seks een rol bij die vriendschappen? *

?

Voor al dat laatste kan vragen oproepen, en dan is het belangrijk te weten bij wie je terecht kunt. De basis van het programma bestond uit een aantal jongeren tussen de 15 - 19 jaar. De jongeren waren afkomstig uit vele categoriën jongeren: o.a. beroepsopleidingen, een scholengemeenschap, werkende jongeren, maar ook hén die nog verder wilden leren en gedwongen zijn dáárom te verhuizen naar een andere plaats, en opnieuw zullen moeten trachten een vriendenkring op te bouwen. Dit programma (zeggen de producers zelf) was overigens niet representatief voor wat echt leeft onder deze jongeren. Het was een willekeurige groep jongens en meisjes die aan het woord kwamen en bijv. "geloof", wat toch vaak een belangrijke rol speelt in deze materie, kwam niet aan de orde. Ook het Rutgerhuis gaf een duidelijke voorlichting in dit programma over bijv. voorbehoedsmiddelen. Zij organiseerden zelfs een OPEN DAG in de diverse Rutger huizen op 19 sept. om zodoende te proberen de drempel voor de jongeren wat te verlagen

De reacties van de jongeren waren heel verschillend, overwegend jongen / meisje relatie, met alle problemen van dien, verliefdheid etc. kwamen heel duidelijk als een probleem waar je mee blijft zitten naar voren. Heel belangrijk was voor de jongeren ook de A N G S T voor: "wat zouden mijn ouders ervan zeggen??" Ook homofiele relaties kwamen naar voren, wat gelukkig over het algemeen door de jongeren erg positief werd benaderd. Maar ook voor die jongeren, (homofiel) was de ANGST VOOR THUIS en omgeving, verschrikkelijk groot.

"ONZE VRIENDSCHAP IS EEN GEHEIM, OMDAT NIEMAND

HET TOCH BEGRIJPT ! "

HET BEGINT ALVROEG

WILL 19 jaar: Een lesbies meisje, vond het vroeger erg lekker als haar schoolvriendinnetje haar aanraakte. Ook was het heerlijk om samen allerlei dingen te doen. Zij maakte op 12 tot ong. 15 - jarige leeftijd een periode door van heftige verliefdheden op allerlei leraressen, die nooit tot duidelijke openheden kwamen. Je kon daar toch niet zomaar over praten! Je kwam allerlei negatieve reacties tegen van de mensen in je omgeving. Zelfs al wisten ze niets van mijn gevoelens af. Maar als er over homo's of lesbiennes gesproken werd, was het alleen maar als over iets "vies of iets raars". Toen ik eindelijk zelf mijn gevoelens durfde te vertellen, werd dat afgedaan als: "ACH, HET GAAT WEL WEER OVER".

Misschien lag dat ook wel aan het taboe dat mijn streng katholieke opvoeding wat betreft seks met zich meebracht. Alleen mijn vriendje (16) begreep me, en aktiveerde mij om toch MIJZELF te durven zijn !!!

PATRICK 16 jaar:

Ik zie mijzelf niet na de film met een jongen naar bed gaan,

ik heb er eigenlijk niets op tegen, maar het lijkt me niet zo spannend, met een meisje natuurlijk wél!

PAULIEN 17 jaar: Jongens verwachten eigenlijk dat als je een meisje een beetje kent, je er gelijk mee naar bed moet. Als ze dat niet wil kan ze oprotten. Heleboel van haar vriendinnen willen het zelf ook wel graag, zelf ben ik nog nooit met een jongen naar bed geweest, maar ik ben wél ontzettend nieuwsgierig hoe of het nou eigenlijk wel is.

JOLANDA 16 jaar: Ik was 13 toen ik het voor de eerste keer met een jongen deed. Ze doet het als ze "trek" krijgt. 8 - 9 jaar vind ze zelf te vroegrijp, maar daarna, als je van iemand houdt, en je wil allebei, WAAROM DAN NIET ??????

ROLAND 18 jaar: Op de lagere school in het krantenhok, ik moest met een meisje op een keer oude kranten opbergen in het hok. (Meisje (toen 12) was erg verliefd op Roland (toen 13), zij ging tegen hem aan staan, en deed zelf haar rokje omhoog en broekje naar beneden. Roland schrok vreselijk en liep hard weg. Hij durfde niet. Hoewel hij toch al héél goed wist wat seks was. Hij trok zichzelf regelmatig af, vanaf zijn twaalfde, toen het "lukte".

JETTY 16 jaar: Ik vind homo-seks héél normaal.

Als je wat voor elkaar voelt, dan maakt het toch niets uit.

STOM GEDOE van die grote mensen om andere mensen zó in hokjes te stoppen.

Wanneer sluiten we de etiketten-winkel?

HEMK 19 jaar: Vanaf zijn 15e zich bewust van zijn homofiele gevoelens. Op de vraag: "Waar zoek je naar"? antwoordde hij:

"LIEFDE? AANHANKELIJKHEID. - Een échte relatie is ALLES SAMEN DELEN - Seks is niet alleen neuken, seks is ook zoenen, vrijen, strelen, het E L K A A R naar de zin maken!!!!!"

ZEI ER SOMS IEMAND DAT KINDEREN GEËN SEKSUELE

GEVOELEN HEBBEN.

**ALLEEN WIE
DE SCHOEN PAST,
MAG HEM
AANTREKKEN**

FRAGMENTEN

MENSENWERK

Je leest in de krant dat een groenteman uit het dorpje A. voor de rechter moet komen op beschuldiging van ontucht met een meisje van veertien. Je weet dat er in dat dorpje maar één groenteman is. Dus wat denk je? "Die Pieterse. Had zeker niet genoeg aan de groene blaadjes van zijn sla".

Okee, de grap is flauw. Maar de situatie is duidelijk. En zo kwam de groenteman van het Overijsselse Gramsbergen als viezerik bekend te staan. De Gramsbergense groenteman zou, volgens de krant, dat delikt in zijn zaak gepleegd hebben. Ontucht tussen de spruitjes en de wortelen dus. De sociale reactie bleef niet uit: nieuwsgierige toeloop, smerig commentaar, anonieme telefoontjes. Het gewone repertoire. Maar de man had met het delikt niks te maken. Het ging om een plaatsgenoot die in een andere gemeente een groentehandel drijft. Oorzaak van de ellende was het ANP, dat het bericht, met de voor de identifikatie verantwoordelijke gegevens, op de telex gezet had. Overigens was het ANP niet te beroerd om de gedupeerde groenteman exkuses aan te bieden, zij het met een beroep op "mensenwerk", waarbij "helaas wel eens fouten worden gemaakt". De exkuses en een rektifikatie van het bericht werden óók op de telex gezet.

Maar wat was nu "fout" in dit geval? Dat vergeten was te vermelden dat de verdachte groenteman weliswaar uit Gramsbergen afkomstig was, maar zijn bedrijf elders uitoefende? Dat zou feitelijk korrekt zijn. Maar net zo goed fout. De pers, en natuurlijk het ANP niet uitgezonderd, moet dat soort identificerende bijzonderheden achterwege laten. Temeer als het om plaatsen gaat waar iedereen iedereen wel zo'n beetje kent.

Mocht iemand alsnog de echte 'vieze groenteman' een steen door de etalage willen slingeren, dan kan hij in een rektifikatie van het ANP vinden waar hij dan wél moet zijn. Het blijft mensenwerk.

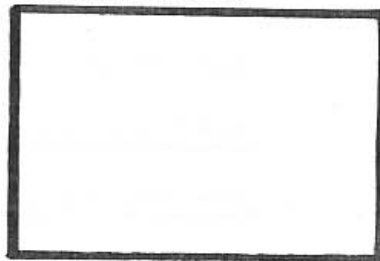

Een man gaat naar de psychiater en vertelt hem dat hij homofiel is. De psychiater zegt dat de man moet gaan trouwen en kinderen verwekken en dat zijn neigingen daarmee wel zullen overgaan. De man volgt het advies op. Hij trouwt, verwekt een kind en spreekt na een poosje de hoop uit dat het een zoon wordt. Zijn vrouw, die van zijn neigingen op de hoogte is, belt de psychiater op en zegt: "Hij is nog helemaal niet genezen. Hij hoopt dat het een jongen wordt."

MARTIJN (37)

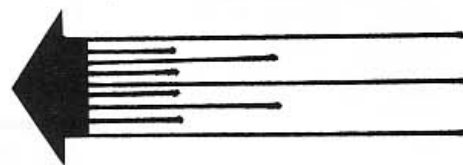
„Met je handen boven de dekens slapen." Hoe vaak heb ik deze opmerking van mijn vader moeten horen. Wat hij er precies mee bedoelde, begreep ik pas toen mijn vader onverwachts mijn kamer binnenkwam en mijn handen onder de dekens zag bewegen. Zo kwaad en tegelijk verdrietig heb ik hem nog nooit gezien. Ik moest me onmiddellijk aankleden, hij belde een bevriend geestelijke en een kwartier later zat ik sidderend in het biechthokje. Het was tien uur 's avonds. Mijn vader had niet tot de volgende ochtend kunnen wachten. Hij was er stellig van overtuigd dat zelfbevrediging een doodzonde was en beschouwde het daarom als zijn heilige plicht zijn zoon van de verdoemenis te redden."

OPROEP

HET IS U WAARSCHIJNLIJK OOK AL OPGEVALLEN,
IN DEZE EDITIE VAN " M A R T I J N " staan hoofdzakelijk
situaties beschreven tussen mannen en jongens.
Dit komt omdat de redactie van ons blad voornamelijk
gegevens heeft van dit aspect van pedofiele relaties.
Doch U zal het met ons eens moeten zijn:

PEDOFILIE IS VEEL MEER !!!

Vrouwen met meisjes, mannen met meisjes, vrouwen met
jongens, ook dit alles komt regelmatig voor. Wij hebben
daarom een dringend verzoek aan U: Wilt U iets kwijt op
dit gebied, (A.U.B. geen opgefokt, verzonnen seksverhaal,
maar een realistische gebeurtenis, die een oprecht beeld
zou kunnen geven over zo'n oudere / jongere relatie)
Stuurt U die dan zo spoedig mogelijk naar de redactie
van " M A R T I J N ". Na sortering van de ingezonden
brieven, zullen wij dan in de volgende edities van ons
blad óók aan deze vorm van vrije relaties aandacht besteden.
Uw brief wordt anoniem geplaatst, zodat Uw privacy zeker
gewaarborgd zal zijn, vermeldt wél Uw naam en adres onder
Uw brief, (die strikt vertrouwelijk behandeld zal worden)
voor het geval wij nog verdere inlichtingen van U nodig
mochten hebben. Werkt U hierdoor óók mee, tot een beetje
meer begrip over en voor pedofilie?

BIJ VOORBAAT DANK.

" M A R T I J N "

VROUWE JUSTITIA VAN SLAG AF ?????????

Donderdag 14 augustus 1980 werd er voor de meervoudige kamer van de strafrechtbank te Den Bosch een zaak behandeld tegen een 31 jarige man verdacht van ontucht met een jongen van nog geen 16 jaar. (13). Deze man was al enkele malen eerder met Vrouwe Justitia in aanraking geweest, en zelfs enige tijd opgenomen geworden, op haar last, in een psychotherapeutisch centrum. Alwaar men zou proberen zijn "ziekte" te genezen. Deze man had begin mei een seksueel contact

gehad met de 13-jarige, jongen overigens zelf. De man stond algemeen een jongensliefhebber, er zelf ook geen geheim beruchte roddelpraatjes voor de rest, dus de op zoek naar deze man. in een cafetaria, dus ten over voor de jongdagelijks te ontmoeten. er al een soort van reschap aangeknoopt tussen. Wat de man niet wist, nog niet), was, dat de verschillende malen een contact had gehad met een buurtgenoot van de jongen,

dat de uitlokte. bekend als hij maakte van, en de zorgden wel jongen ging. De man werkte gelegenheid gen om de man. Spoedig was latie, vrienddie twee. (althans tóén jongen al seksueel getint veel oudere die hem daar-

voor rijkelijk beloonde. De man van het cafetaria vond de belangstelling van de jongen erg leuk, vooral omdat hij in die tijd geen vast vriendje had. Toen de jongen liet blijken wél iets te willen, maar er dan ook financieel iets tegenover te willen zien, vond de man dat niet zo'n onoverkomelijk probleem. De jongen was tenslotte best de moeite waard. Aldus geschiedde. Het gebeuren zélf beperkte zich tot wat wederzijds voelen, waarbij de jongen de man aftrok tot hij klaarkwam. Daarna gingen zij samen nog de stad in om wat boodschappen te doen.

Diezelfde middag, én de dag daarop kwam de jongen nog in het cafetaria waar de betrokken man werkte en deed net of er niets gebeurd was. Er werd zelfs weer een nieuwe afspraak gemaakt, om het nog eens een keertje samen te doen. Daags daarop kreeg de man een telefonisch verzoek van de recherche om zich te melden op het buro. Toen hij daaraan voldeed, kreeg hij meteen 5 dagen gratis logies in het niet al te comfortabele hotel aangeboden. Wat was nl. het geval: IN BIJZIJN VAN ZIJN OUDERS had de jongen op het buro een zeer belastende verklaring afgelegd over het gebeurde tegenover een verbalissant van de K.P. De man werd afgeschilderd als een grote kinderverkrachter, de jongen zou beslist niet gewild hebben, maar de man had hem tot "vieze" spelletjes gedwongen. De man zelf beweerde juist het tegen-
deel. De advocaat van verdachte (een uitstekende man, die op de zaak sprong als een bok op de haverkist, zijn pleitnotities bedroegen 8 kantjes) zei onder meer het volgende:

[REDACTED]
ADVOCaat
[REDACTED]

"Client is van mening dat
het kontakt wel degelijk

vrijwillig tot stand is gekomen, óók al heeft hij geld in het vooruitzicht gesteld. Dit laatste hoeft op zich immers niet noodzakelijkerwijs te wijzen op onvrijwilligheid. Mensen doen immers voortdurend dingen voor elkaar vrijwillig en krijgen c.q. bedingen daarvoor ook voortdurend geld. Immers: mijn client is zeer pertinent in zijn bewering dat er absoluut GEEN sprake was van dwang. Hij zou trouwens geen afgedwongen kontakt wensen. Dat is zijn aard niet. De jongen heeft zeer duidelijk zelf het initiatief genomen. Hij wist van zijn broertje wat client met hem voorgesteld had en appelleerde daaraan. Hij wist ook dat client voor pedofiele kontakten in aanraking was geweest met de politie. Na het verhoor in februari was dat in het cafetaria, waar client werkte een bekend feit, en de jongen kwam daar vaak. De jongen ging die dag niet naar school, niet naar de dokter, maar stond wél keurig op tijd klaar om met client mee te gaan. Tenslotte werd in de auto door client en de jongen gesproken over het voornemen van mijn client. NERGENS is er ook maar enige angst, of van enige terughoudendheid sprake geweest aan de zijde van de jongen, eerder was er

sprake van het tegendeel. Ook toen het feitelijk tot aanrakingen kwam heeft de jongen vlg. client zich niet verweerd of te kennen gegeven dat hij bezwaren had. Daarmee ging hij nog gewoon mee naar de stad !!! Hoe kan er nu zo'n groot verschil zijn in de verklaringen ?????????

- * Ik wil erop wijzen dat de jongen werd gehoord in aanwezigheid van zijn ouders! Het lijkt mij bepaald zéér aannemelijk dat mijns inziens met name de reactie is ingegeven door de aanwezigheid van de ouders. Als die eerst aangifte doen, en als de jongen zijn broertje eerder de seksuele dingen "vies" noemt, dan mag men aannemen dat H. bij het verhoor dient te beantwoorden aan de verwachtingen van zijn ouders.

Hij zal het niet hebben kunnen maken om te zeggen
dat hij er geen bezwaar tegen heeft gehad.

!

Idem dito geldt wellicht voor de houding die de verballisanten hebben ingenomen.

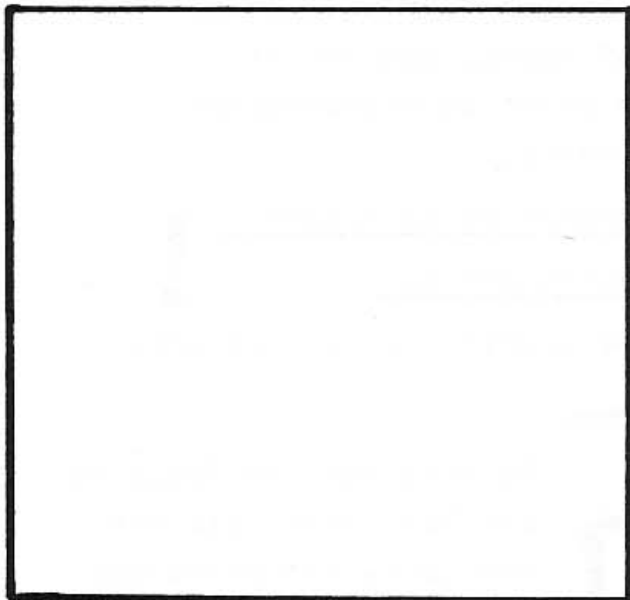
probleem

De officier van Justitie zag het geheel als een probleem, verdachte was al verschillende keren voor "ontucht" veroordeeld, hij was en bleef pedofiel, in al de gevallen was er beslist geen sprake van geweld of dwang, maar de wet veroordeeld deze kontakten. Om een gulden middenweg te vinden, eiste hij dan ook geen onvoorwaardelijke straf, en zeker geen onvoorwaardelijke gevangenis straf, die in dit geval zéker geen goed zou doen aan de verdachte, Hij eiste daarom: 3 maanden gevangenisstraf VOORWAARDELIJK met een proeftijd van drie jaar, en onder begeleiding van de Alg.Recl.Ver. (A.R.V.)- te 's-Hertogenbosch. Verdachte haalde bij het horen van de eis opgelucht adem. Het viel wel mee, een voorwaardelijke straf wordt in deze gevallen in een recidive toch slechts zeer zelden ten uitvoer gelegd. Wie schertst dan ook de verbazing bij de uitspraak. f. 2000,00, waarvan de helft voorwaardelijk met een proeftijd conform de eis. Na overleg met de advocaat werd, desondanks, afgezien van hoger beroep, gezien de stemming bij het Bossche gerechtshof. Blijft de vraag: Hoe lang is een verdachte nog afhankelijk van de stemming en het arrondissement waar zijn zaak behandeld word in Nederland.??????

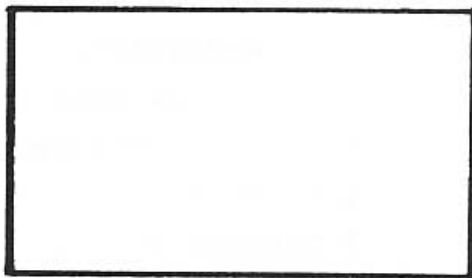

DEZE PAGINA

IS ER OOK VOOR U!

**Een brief
van jou**

**Opinie;
Meningen
van lezers**

Reakties etc. GRAAG NAAR:
MAANDBLAD "MARTIJN"
REDAKTIE: p/a:
THEO GERRITSEN,
POSTBUS 833,
5201 AV 's-HERTOGENBOSCH.

adressen

NVSH

NVSH-Verenigingskantoor tel:070-469709
Postbus 64, 2501 CB Den Haag.
NVSH Telefonische
Hulpdienst 070-600010

NVSH-LWGJ

Landelijke Werkgroep Jeugdemancipatie,
NVSH-LWGJ, Postbus 132, 5240 AC Rosmalen

ADELINGSWERKGROEPEN

Amsterdam	Blauwburgwal 7-9
Deventer	Postbus 692
Eindhoven	Postbus 440
Groningen	Postbus 1387
Den Haag	Groot Hertoginnelaan 203
Maastricht	Rechtstraat 20
Nijmegen	Postbus 6728
Rotterdam	Koningin Emmaplein 1
Tilburg	Postbus 1251
Utrecht	Witte Vrouwensingel 100
Venlo	Postbus 635

VRAGEN

Waar kun je terecht?

KINDERTELEFOONS

Amsterdam	020-224455
Eindhoven	040-451818
	040-444411
Heerlen	045-722233
Rotterdam	010-224455
Utrecht	030-522500
(meisjestelefoon)	030-322020
Venlo	077- 48888

ANDERE BLADEN:

N.I.K.S. - NAAR INTERGRATIE KINDERSEKSUALITEIT.

- * maandblad NVSH-landelijke werkgroep Jeugdemancipatie,
postbus 6614, 3002 AP ROTTERDAM.

Beslist het lezen waard:

"SEKSUEEL KONTAKT TUSSEN VOLWASSENEN EN KINDEREN"

- * Dagmar Potrykus/Manfred Wöbcke-vertaling M.Richter-Jacobs.
uitgave BOSCH EN KEUNING 1976.

LEEFTIJDSGRENZEN IN DE ZEDELIIKHEIDSWETGEVING

- * uitg. NVSH, te bestellen door storting van f 9.50
(incl. porto) op giro 3436887 t.n.v. NVSH Emancipatie
oudere / jongere relaties te ZOETERMEER.

DE WET KENT GRENZEN DE LIEFDE NIET - infomap over pedofilie

- * uitg. NVSH- landelijke werkgroep Jeugdemancipatie-
Rosmalen. Ook verkrijgbaar bij div. NVSH-infocentra's,
en "LAST BUT NOT LEAST" N A T U U R L I J K

» MARTUN «

Nummer 2 verschijnt begin december 1980, met onder andere:
"IK WILDE MEER!" - een boeiend relaas van een relatie-
een aktueel (vertaald)Duits artikel-goede foto's,gedichten
SINTERKLAAS - GOEDHEILIGMAN ??? en nog véél meer!

Hopelijk tot ZIENS.